

การเสียภาษีอากร

ภาษีอากร คือ เงินที่รัฐจัดเก็บจากบุคคล เพื่อนำไปใช้จ่ายในการบริหารประเทศเป็นรายได้ที่สำคัญที่สุดของรัฐ ภาษีอากรที่รัฐจัดเก็บมีทั้งภาษีทางตรง และภาษีทางอ้อม แยกออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. **ภาษีเงินได้และภาษีธุรกิจเฉพาะ** เป็นภาษีที่เก็บจากเงินได้บุคคลธรรมดา เงินได้นิติบุคคล ภาษีการค้า และอากรแสตมป์

2. **ภาษีสรรพสามิต** เป็นภาษีที่เก็บจากสิ่งประดิษฐ์และผลิตภัณฑ์ในประเทศ

3. **ภาษีศุลกากร** เป็นภาษีที่เก็บจากสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ และส่งออกต่างประเทศ
เงินได้ หมายถึงผลตอบแทนที่ได้รับจากสิ่งต่อไปนี้ การใช้แรงงาน การใช้เงินลงทุน การใช้ทรัพย์สินลงทุน การใช้วิชาชีพอิสระ หรือจากการใช้ความสามารถพิเศษ แต่ในทางเศรษฐศาสตร์เงินได้ หมายถึง ผลบวกของการบริโภคและมูลค่าทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นในรอบระยะเวลาหนึ่ง ฉะนั้นเงินได้จึงมีได้อยู่ในรูปของตัวเงินเสมอไป ผู้ที่มีเงินได้ตามหลักเกณฑ์จะต้องดำเนินการเสียภาษีให้เรียบร้อย

ลักษณะการเก็บภาษีแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. **บุคคลธรรมดา** มีหน้าที่เสียภาษีอากรเมื่อมีเงินได้ 150,000 บาทต่อปีขึ้นไป โดยต้องยื่นเสียภาษีภายในวันที่ 31 มีนาคมของปีถัดไป โดยเก็บจากเงินได้พึงประเมินผู้เสียภาษีดังกล่าวได้รับหักด้วยค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนเหลือเป็นเงิน ได้สุทธิเท่าใดจึงนำไปคำนวณภาษี ปัจจุบันการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเป็นในอัตราก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 5 ถึง ร้อยละ 37 ซึ่งเก็บตามฐานจำนวนรายได้ โดยผู้มีรายได้มากจะต้องเสียภาษีมากขึ้นเป็นต้น

2. **ภาษีเงินได้นิติบุคคล** เป็นภาษีที่จัดเก็บจากนิติบุคคล โดยจะเก็บจากกำไรสุทธิที่ผู้เสียภาษีได้รับในอัตราร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ หรือในอัตราก้าวหน้าตั้งแต่ยกเว้น ถึงร้อยละ 30 หากเป็นกิจการขนาดเล็กและขนาดกลางตามข้อกำหนดของกรมสรรพากร

3. **ภาษีมูลค่าเพิ่ม** เป็นภาษีที่เก็บจากการขายสินค้าและบริการ โดยปัจจุบันผู้ผลิตจะผลักภาระนี้ให้แก่ผู้ซื้อจ่ายเองในอัตราร้อยละ 7

ประโยชน์ของภาษีอากร คือ

1. ก่อให้เกิดการจ้างงานเต็มที่
2. เพื่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมที่สุด
3. เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ
4. เพื่อให้การกระจายรายได้และความมั่งคั่งเป็นธรรม
5. เพื่อเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจ